

Hirsch Ballin

De heer **Wolfsen** (PvdA): Op dit punt ben ik het met de minister eens. Indertijd is ook de oplossing aangereikt om te komen tot een rechtseenheidkamer. Een meerderheid van de Kamer is hier tegen. Ik hoop niet dat de nieuwe minister weer met dat voorstel komt. Er moet een ander voorstel komen, want anders hebben wij er natuurlijk niets aan.

Minister **Hirsch Ballin**: Zoals gezegd zullen alle aantekeningen van deze en de toen gevoerde discussie er liggen. Ik doe geen poging om nu te inventariseren welke oplossingen wel en niet aan de orde kunnen komen. Er hoeft geen twijfel over te bestaan dat het kabinet de bereidheid heeft hierover een gesprek te voeren.

Dan kom ik op de vraag welk lichaam of orgaan verantwoordelijk is voor de rechterlijke uitspraken, respectievelijk de adviezen. Ik denk dat dit punt voldoende is toegelicht en ik geloof niet dat er een substantieel verschil van inzicht is. Mocht er hierover een amendement worden ingediend, dan komt het in de praktijk op hetzelfde neer. Dit betekent ook dat er geen reden bestaat om de aanneming van dit amendement te ontraden. Tegelijkertijd wil ik wel de aandacht erop vestigen dat het hoe dan ook gaat om de adviezen en de rechterlijke uitspraken die voortkomen uit die ene staatsinstelling, de Raad van State, maar met onderscheiden verantwoordelijkheden van de Afdeling advisering en de Afdeling bestuursrechtspraak.

De openbaarheid is het sluitstuk van zowel de advisering als de rechtspraak. Mijn collega heeft daarover al gesproken. Er geldt een verplichting tot publicatie van alle adviezen van de Raad van State. Het moment van publicatie van adviezen over wetsvoorstellen die niet worden ingediend is het moment waarop besloten wordt deze niet in te dienen. Als wetsvoorstellen wel worden ingediend, is het moment van publicatie van de adviezen het moment waarop zij worden ingediend. Wat betreft de openbaarheid van de rechtspraak vermeld ik nog dat er de afgelopen jaren nieuwe stappen zijn gezet, door een en ander toegankelijk te maken via internet. Bij het kennisnemen van de openbare uitspraken doet zich soms een zekere complicatie voor als gevolg van de anonimisering, maar er vindt op dit moment ook een gesprek plaats tussen de hoogste rechtscolleges, het ministerie van Justitie en het College Bescherming Persoonsgegevens, om te bezien of wij iets minder kunnen anonimiseren, zodat de begrijpelijkheid van de openbaar gemaakte uitspraken wordt vergroot. Ik denk dat dit wenselijk is, en met die inzet voer ik de gesprekken naar aanleiding van een brief over dat onderwerp van de vicepresident van de Raad van State.

De heer Slob heeft enige vriendelijke woorden gesproken aan het adres van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

De **voorzitter**: Ik moet de heer Slob verontschuldigen. Hij is niet meer in deze zaal aanwezig omdat hij om 13.00 uur een andere afspraak had en wij wat uitlopen.

Minister **Hirsch Ballin**: Ik denk niet dat hij bezwaar heeft tegen wat ik ga zeggen. Hij sprak dus over de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Het krokusreces van de Kamer is aanstaande. Ik moet er bovendien rekening mee houden dat het voor de laatste

maal is dat deze minister van Binnenlandse Zaken en ik samen een debat met de Kamer hebben gevoerd over een van de vele onderwerpen die de minister van Justitie én de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, en diens beide ministeries aangaat. Daarom gebruik ik graag de gelegenheid om in de openbaarheid van deze vergadering te zeggen dat ik met bijzondere erkentelijkheid terugkijk op de samenwerking in de afgelopen vijf maanden met mijn collega van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties Johan Remkes. Ik wil hem op deze plaats graag bedanken voor de in alle opzichten plezierige en productieve samenwerking, die altijd op praktische oplossingen was gericht.

(geroffel op de bankjes)

De **voorzitter**: Dank u. Ik weet overigens dat dit nog niet het laatste debat met deze minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties is. U hebt er echter gelijk in dat het wel het laatste debat zal zijn dat u samen voerde.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

□

De **voorzitter**: Ik stel voor, het wetsvoorstel morgen aan het einde van de vergadering in stemming te brengen.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Voorzitter. Er is zojuist een discussie gevoerd over amendementen die nog moeten worden ingediend en waarover advies van de Raad van State wordt gevraagd. Ik stel daarom voor, de stemmingen nog even aan te houden.

De **voorzitter**: Ik stel voor om aan dit verzoek te voldoen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 13.12 uur tot 14.00 uur geschorst.

Voorzitter: Verbeet

De **voorzitter**: De ontvangen brieven en wetsvoorstellen staan op een lijst die op de tafel van de griffier ligt. Op die lijst staan voorstellen over hoe de Kamer deze stukken kan gaan behandelen. Als aan het einde van de vergadering geen bezwaar is gemaakt tegen deze voorstellen, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Op verzoek van de PvdA-fractie benoem ik:

- in de Contactgroep Groot-Brittannië het lid Dijsselbloem en het lid Depla tot lid in de bestaande vacatures;
 - in de Contactgroep België het lid Roefs en het lid Kalma tot lid in de bestaande vacatures;
 - in de Contactgroep Duitsland het lid Wolbert tot lid in de bestaande vacature.
- Het woord is aan de heer Ormel.

De heer **Ormel** (CDA): Voorzitter. Ik heb op 10 januari namens de CDA-fractie vragen gesteld aan de ministers

Voorzitter

van Buitenlandse Zaken en Defensie over illegale wapenleveranties van Iran en Syrië aan Hezbollah. Dat heeft rechtstreeks te maken met de positie van Unifil. Daar refereerde ik ook aan in mijn vragen. Op 9 februari kregen wij een brief van beide ministers. Daarin wordt uitgebreid ingegaan op de situatie in Libanon en de situatie rond Unifil, maar er wordt op geen enkele wijze gerefereerd aan mijn vragen, terwijl de termijn toen al voorbij was.

Om te voorkomen dat de nieuwe ministers van Buitenlandse Zaken en Defensie straks denken dat het usance is om zoiets te laten lopen, verzoek ik u, voorzitter, uit te spreken dat deze vragen binnen een week na aantreden van de nieuwe ministers van Buitenlandse Zaken en Defensie moeten zijn beantwoord.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet, in het bijzonder naar de minister van Buitenlandse Zaken en de minister van Defensie.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Gemeentewet, de Wet op de waterhuishouding en de Wet milieubeheer in verband met de introductie van zorgplichten van gemeenten voor het afvloeiend hemelwater en het grondwater, alsmede verduidelijking van de zorgplicht voor het afvalwater, en aanpassing van het bijbehorende bekostigingsinstrument (verankering en bekostiging van gemeentelijke watertaken) (30578).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

De **voorzitter**: Als eerste is het woord aan de heer Van Heugten van het CDA, die zijn maidenspeech zal houden.

De heer **Van Heugten** (CDA): Voorzitter. Het is in deze Kamer niet ongebruikelijk dat bij een eerste speech van de nieuwe afgevaardigde een kleine persoonlijke noot wordt aangebracht. Ik wil dat als volgt doen.

“Er was eens een wethouder uit Helmond die het politiek bedrijven heel boeiend vond maar na vijf jaar werd die stad hem te klein in de Haagse arena wilde hij zijn in de hoop dat ook daar zijn passie tot bloei komt.”

(geroffel op de bankjes)

De **voorzitter**: Ik vind het een verrijking dat wij een poëet in het gezelschap erbij krijgen.

De heer **Van Heugten** (CDA): Voorzitter. Afgelopen week was ik aanwezig bij een kennismakingsgesprek met de Raad van State. Naar aanleiding van een vraag over de kwaliteit van wetgeving antwoordde de heer Hoekstra met het citaat: “Een goede wet heeft tijd nodig.” Hij doelde daarbij op het negatieve effect als een wet te gehaast in elkaar wordt gezet.

Van haast heeft dit wetsvoorstel geen last. Het traject heeft geruime tijd gevergd, maar volgens mijn fractie

verdient dit belangrijke onderwerp de tijd en een goede kwaliteit. Waterbeheer staat bij het CDA hoog op de agenda. Ook maatschappelijk is het een thema dat nog steeds aan importantie en aan urgente wint.

Het voorliggende wetsvoorstel voorziet in de noodzakelijke aanpassing van bestaande wetgeving om het watervraagstuk in het bebouwde gebied adequater te kunnen aanpakken. Daarbij is sprake van een gezamenlijke en gedeelde verantwoordelijkheid. Het is belangrijk om aan te geven waar de verantwoordelijkheid van de ene overheid of private partij begint en die van de ander eindigt. Naar ons oordeel is de wetgever er in hoge mate in geslaagd om dat vast te leggen, zonder daarmee een samenhangend bestel op zijn kop te zetten.

Onze fractie is een groot voorstander van verbreding van de zorgplicht van de gemeente, vooral omdat het voor burgers en bedrijven dan duidelijker wordt, wie aanspreekbaar is. Het voorkomt het bekende van het kastje naar de muur sturen. Bij de grondwaterzorgplicht als nieuwe taak voor de gemeente vinden wij het van groot belang dat ook de grondeigenaren hiervoor een verantwoordelijkheid behouden en dat de zorgplicht van de gemeente goed afgebakend is. De vier punten die in het wetsvoorstel genoemd worden, zijn hierbij van belang: de gemeente neemt alleen maatregelen in het openbare gebied en alleen bij structurele overlast en problemen, er kan rekening gehouden worden met de bestemming van het perceel en het moet gaan om maatregelen die doelmatig en efficiënt zijn en die niet tot de zorg van een andere instantie behoren, zoals het waterschap of de provincie. Naar onze mening biedt dit een goed houvast voor een verbrede taak van de gemeente.

Bij taakverbreding behoort ook planverbreding. Het gemeentelijke rioleringsplan gaat niet meer alleen over de rioolbuizen onder de grond en de behandeling van het afvalwater, voortaan zullen ook de maatregelen op het gebied van hemel- en grondwater erin worden beschreven. Zo ontstaat er een integraal plan, een integrale benadering. Het verbreden van de taak is goed gekoppeld met het verbreden van het plan en de heffing. De rioolheffing wordt weliswaar verbreed, maar ze blijft een bestemmingsheffing die maximaal kostendekkend mag zijn. Dit vinden wij belangrijk, het mag dus geen belasting zijn waarmee andere leuke dingen gedaan worden, het moet een verhaal zijn van de kosten die nodig zijn voor daadwerkelijk verricht waterbeheer. Wij zijn dan ook niet bang voor een ongeremde lastenverzwaring voor burgers en bedrijven. Alleen als de gemeente investeert in het voorkomen of oplossen van problemen, kan zij de kosten daarvan doorberekenen.

De CDA-fractie had, evenals andere fracties, aanvankelijk veel moeite met het introduceren van een wettelijke voorkeursvolgorde voor de behandeling van afvalwater, een wijziging van de Wet milieubeheer. Wij vroegen ons af of deze toevoeging wel nodig is en of ze geen ongewenste neveneffecten zal hebben. Gemeenten moeten niet gedwongen worden, complete rioolstelsels te verbouwen en alles coûte que coûte af te koppelen, ook als dat te kostbaar en inefficiënt zou zijn. Voor onze gemoedsrust, maar ook voor die van vele lokale bestuurders, zouden wij graag van de minister een bevestiging vernemen van de uitleg in de nota naar aanleiding van het verslag, namelijk dat deze voorkeursvolgorde duidelijk niet bedoeld is voor de gemeenten en hun rioolstelsels, maar alleen voor het omgaan met